

Roser Marsè.

Jordi Cuesta.

Més «sexy»

La doble imatge que el Saló Gaudí ha dibuixat per a la dona del proper estiu ja ha estat definida. Mentre la majoria dels dissenyadors fan apostes per una dona «sexy», atrevida i desimbolta, altres, els que menys, s'estimen més una dona adolescent, tendra i fràgil, amb vestits amples i vaporosos.

A. Robles

El passat 27 de setembre, a la una del migdia, el Gaudí Dona iniciava el segon dia de desfilades. El col·lectiu «Barcelona-Disseny», integrat per Pep Boluna, Fernando Gutiérrez, Josep Font i Luz Díaz, i Manuel Fernández, obria la passarel·la. Mitja hora més tard, el públic assistent a l'acte esclafia en una onada d'aplaudiments.

¡Benvinguts, estem de sort! Una ràfega d'aire fresc i provocatiu ha inundat, per fi, el Gaudí. Els responsables, el col·lectiu «Barcelona-Disseny», van saber dotar de moviment, des del començament fins al final, la seua desfilada. Els quatre dissenyadors van realitzar concessions a l'espectacle, però van mantenir, des de posicions ben distintes, quatre formes diferents d'entendre què serà la moda per a la dona la propera temporada.

Pep Boluña va treure els seus primers models amb vestits ajustats a la part superior i estructures de filferro a les faldilles. Aquesta primera eixida continuà amb una de més romàntica amb peces que marcaven el pit i la cintura.

Finalment, les dones de Boluña van desfilat amb botes altíssimes, faldilles can-can per damunt del genoll i cossos ajustats. Fernando Gutiérrez va despertar l'admiració amb la seua línia d'home. Vestits en tons torrats, combinats amb jerseis de coll redó o cordats en tres i quatre botons. Exquisit.

La seua col·lecció per a dona, treballada en punt, va resultar perfecta. Peces que marcaven les formes i faldilles de distintes llargàries, cordades a la cintura. La seua eixida de festa, un caprici personal segons la va definir ell, va mostrar les peces més sexy de la desfilada. Faldilles per damunt del genoll i sostenidors i samarretes que deixaven a l'aire la major quantitat possible de centímetres de pell.

Josep Font i Luz Díaz van apostar per una dona fràgil, quasi infantil, en

contraposició a la dona segura i insinuant de la resta dels dissenyadors. Formes asimètriques, amples i abundància del blanc i del negre com a colors bàsics. Manuel Fernández, —i amb ell, l'escàndol— va presentar la seua col·lecció, acompanyada per una línia de sabates fetes especialment per Sara Navarro i una altra d'accessoris i joieria d'Antonio W. Rodríguez. La música elegida per a les seues eixides, des de l'orquestra Mondragón fins a Rocío Jurado, va subratllar des del començament que és ple d'idees.

Abrics en negre, ajustats a la cintura, i amb molta volada, *bodies* escandalosos arrapats a la pell, pantalons alts de cintura, molt amples, treballats en quadrats diminuts, roba de bany i maniquís abillades amb flocades i organdí. Per a homes, pantalons tipus Bermuda, a voltes inclús més curts, coordinats amb americanes adaptades i caçadores. A les solapes, bellíssims fermalls calats de plata.

Dissabte, la passarel·la va ser per a Roser Marcé, Margarita Nuez, Joaquim Verdú i Jordi Cuesta. La Marcé va presentar un *prêt à porter* amb peces on es combinaven la ingenuïtat i la sensualitat. Margarita Nuez, consagrada a l'*haute couture*, es va mantenir fidel a la seua línia. Teixits cars i formes entallades. Joaquim Verdú, que va sorprendre la passada temporada amb les seues peces de punt, va tornar enguany a congregat els seus fans. Mentrestant, Jordi Cuesta va continuar exercint el seu bon ofici tot redundant en les línies constructivistes dels seus vestits. □

Peter Aedo

Joaquim Verdú.